

Amor a l'Església, responsabilitat a l'Església

Xavier Echevarría. 'Itinerarios de vida cristiana': Editorial Planeta, 2001. (Cap. 5).

L'Església és molt més que una institució humana, explica el Prelat.

09/03/2006

"Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam!..." M'explico aquesta pausa teva quan reses, assaborint: crec en l'Església, Una,

Santa, Catòlica i Apostòlica...” i també: “Quina alegria poder dir amb totes les forces de la meva ànima: estimo a la meva Mare l’Església santa!”. Aquestes paraules de Camí que brollaren del cor enamorat de Sant Josepmaria, resumeixen una de les conviccions més característiques de la consciència cristiana; que ningú és cristià de manera aïllada; s’és cristià a l’Església i per l’Església.

(...) L’Església és molt més que una institució humana; més també que una simple reunió dels que, participant d’una mateixa fe, continuen la tradició iniciada fa vint segles a les terres de Palestina. L’Església està formada per homes, però prové de Déu. I això, no només perquè Crist, Fill de Déu Encarnat, la va constituir cridant als primers deixebles i enviant-los després a predicar fins als confins del món, sinó, a més a més, perquè Ell- com ho va prometre explícitament, en una

frase recollida per Sant Mateu, roman amb la seva Església, “tots els dies fins a la fi del món”; perquè, en unió amb el Pare, envia l’Esperit Sant, que actuant des del moment del Baptisme en l’ànima de cada cristià, i assistint als Pastors, fa sorgir la comunitat eclesial i la guia, mantenint-la en la veritat i comunicant-li la vida (...).

Pel Baptisme tots els fidels ens convertim realment no només en seguidors de Crist, sinó en membres del seu Cos místic, partícps del seu sacerdoci. Tots els batejats, en efecte, han rebut el sacerdoci comú dels fidels, en virtut del qual estan cridats a cooperar en la missió que Ell va venir a realitzar a la terra. Cadascun complirà la missió segons el mode que li pertocui per la seva personal vocació; però tots hem de dur-la a terme units estretament als Pastors, que han rebut- pel sacrament de l’Ordre- el sacerdoci ministerial.

Conèixer amb profunditat el misteri de l'Església augmenta el nostre amor cap a Ella i a desitjar servir-la com fills cada dia més lleials. De la mateixa manera, endinsar-se en el disseny diví que traspua el ministeri del Sant Pare i de la resta de bisbes mou necessàriament a agrair a la providència –al Pare, al Fill, i al Esperit Sant- els mitjans que ha disposat per protegir la fidelitat de la nostra fe i de la rectitud del nostre obrar moral. Ferms en aquesta convicció de fe i de caritat, els cristians ens hem d'esforçar per mantenir ben forts els vincles d'unitat de l'Església amb una adhesió viva i real al Sant Pare i als bisbes en comunió amb el successor de Pere. L'afecte filial, ferm i sincer, al Romà Pontífex ens porta a estimar i a resar intensament pels Bisbes d'arreu del món.

Així, amb responsabilitat personal, amb espontaneïtat apostòlica i sentit

eclesial, prendrà cos el desig que li agradava formular a Sant Josepmaria: *omnes cum Petro, ad Iesum per Mariam*; tots, units a Pere i a l'Església, i protegits per la intercessió poderosa de Santa Maria, podrem arribar –portant amb nosaltres a la humanitat sencera- fins a Jesús, Amor dels nostres amors.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/amor-a-
lesglesia-responsabilitat-a-lesglesia/](https://opusdei.org/ca-ad/article/amor-a-lesglesia-responsabilitat-a-lesglesia/)
(22/03/2026)